

عذابهای دوزخیان

در کتاب آسمانی قرآن عذاب های سخت روحی و جسمی برای جهنمیان در آیه های مختلف و به مناسبتهای مختلف بیان شده است.

در کتاب آسمانی قرآن عذاب های سخت روحی و جسمی برای جهنمیان در آیه های مختلف و به مناسبتهای مختلف بیان شده است. در این نوشته نمونه هایی از این عذاب ها را معرفی می کنیم. خدا همه ما را بیدار کند و از آتش غضبش که تجسم اعمال خود ماست رهایمان سازد و همه ما را به شفاعت کبرای محمدی (ص) عاقبت بخیر فرماید

1. از چشم خدا افتادن و محروم شدن از ارتباط با پروردگار: «قَالَ احْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُون»؛ [1] (خداوند گوید) ذلیلانه در آنجا ساکت و دور گردید و هرگز با من سخن نگویند.
2. دوری از رحمت خدا: «وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن تَاَصِيرِينَ»؛ [2] و (به آنها) گفته می شود: امروز شما را فراموش می کنیم (در میان عذاب رها می کنیم) چنان که شما دیدار امروزتان را (در دنیا) فراموش کردید، و جایگاه شما آتش است و شما را هرگز یاری کنندگانی نیست.
3. مشاهده نعمت هایی که به دوستان و آشنایانشان در بهشت داده می شود: «وَتَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ»؛ [3] و اهل آتش بهشتیان را ندا کنند که از آب یا از آنچه خدا شما را روزی کرده بر ما فرو ریزید. گویند: همانا خداوند این دو را بر کافران حرام نموده است.
4. گفت وگوهای دلخراش و جانکاهی که میان بهشتیان و دوزخیان رد و بدل می شود، و روح دوزخیان را سخت آزار می دهد: «وَتَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذْنُ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ»؛ [4] و بهشتیان دوزخیان را ندا می دهند که ما آنچه را پروردگارمان به ما وعده داده بود درست و ثابت یافتیم، آیا شما نیز آنچه را پروردگارتان وعده داده بود حق و ثابت یافتید؟ گویند: آری! پس آواز دهنده ای در میان آنان آواز می دهد که لعنت خداوند بر ستمکاران باد.
5. حسرت: «... كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ»؛ [5] این چنین خداوند عمل های (دنیوی) آنها را مایه های حسرتی به آنها ارائه می دهد، و آنها هرگز از آتش بیرون آمدنی نیستند. «وَيَوْمَ يُعْضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا»؛ [6] و (به یاد آر) روزی که ستمگر پشت دست های خود را به دندان می گزد، می گوید: ای کاش همراه پیامبر راهی را (به سوی خدا) پیش می گرفتم.
6. تحقیر و ذلت و خواری: «دَقُّ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ»؛ [7] (و بگویند) بچش که حقا تو همان قدرتمند گرامی هستی «يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا»؛ [8] (و به لحاظ تقارن گناهان اعتقادی و عملی وی) عذاب او در روز قیامت دو برابر شود و در آن عذاب همیشه به خواری بماند.
7. پایان ناپذیری جهنم و عذاب: «وَتَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَّا كُنْتُمْ»؛ [9] آنها ندا در می دهند: ای مالک (جهنم، بگو) پروردگارت ما را بمیراند و نابود سازد! گوید: بی تردید شما (در این جا) ماندگارید
8. راه فرار نداشتن از جهنم: «كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ عَمٍّ أَعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ»؛ [10] هر گاه اراده کنند که از (شدت) غصه از آنجا بگریزند، (به احسا) د، آن، بازگذاشته می شوند و (گفته می شود) بحشد عذاب سه زنده اند. ه ... پی نوشت ها:

[1]. ممنون، 108.

[2]. جائیه، 34.

[3]. اعراف، 50.

[4]. اعراف، 44.

[5]. بقره، 167.

[6]. فرقان، 27.

[7]. دخان، 49.

[8]. فرقان، 69.

[9]. زخرف، 77.

[10]. حج، 22.